

Závěrečné stanovisko

k postupu Krajského úřadu Středočeského kraje a Městského úřadu Hostivice v řízeních týkajících se rekultivace skládky Ch.

A. Rekapitulace šetření

Dne 16. března 2010 se na veřejného ochránce práv opakovaně obrátil pan F. A., jednatel společnosti A., s. r. o., ve věci navážení materiálu na těleso skládky Ch. Jeho podání souvisí s šetřením, které jsem v této věci již vedla v minulosti pod sp. zn. 2594/2006/VOP/KČ. Považuji za vhodné nejprve stručně shrnout své poznatky z tohoto předchozího šetření, neboť na ně hodlám ve svém hodnocení navazovat.

V roce 1988 povolil Městský národní výbor Hostivice tehdejšímu JZD v Ch., aby provedlo na zemědělských pozemcích, které mělo v užívání, terénní úpravu na území o ploše přibližně 20 ha – zarovnání stávajícího pole se sklonem cca 3° za účelem jeho lepšího obhospodařování.¹ JZD byla stanovena povinnost „rekultivace“, spočívající v ozelenění nově vzniklých svahů na okraji zarovnaného pole. Po roce 1990 však na místě vznikla nepovolená skládka odpadů, čímž se zcela změnila původní konfigurace terénu, neboť byl výrazně překročen rozsah povolených terénních úprav, a následným provozováním skládky stavebních odpadů také zpochybněn původní smysl terénních úprav. V roce 1995 tehdejší Okresní úřad Praha-západ vydal dočasný souhlas k provozování zařízení ke zneškodňování odpadů a k vydání provozního řádu skládky, ten ovšem vypršel dne 31. 12. 1998.² Skládka se však dále živelně rozrůstala.

V roce 2003 uzavřel právní nástupce bývalého JZD smlouvu s podnikatelem J. F. a převedl na něj práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí stavebního úřadu o povolení terénních úprav z roku 1988, včetně všech platných následných rozhodnutí.³ Městský úřad Hostivice tuto dohodu akceptoval a v roce 2004 nařídil J. F. jako podnikající fyzické osobě, aby na své náklady provedl na „terénních úpravách“ (ve skutečnosti šlo o skládku) biologickou rekultivaci dle předloženého

¹ Rozhodnutí Městského národního výboru Hostivice č.j. SÚ-478/88-Na, ze dne 16. 8. 1988, o povolení terénních úprav na pozemcích p.č. X v k.ú. Y a p.č. Z v k.ú. A, vydané na žádost Jednotného zemědělského družstva ČSSP Ch..

² Rozhodnutí Okresního úřadu Praha-západ č.j. Odp. 246-2704/95/Kř, ze dne 25. 7. 1995, z něhož však není zřejmé, na které pozemky se vztahuje.

³ Smlouva ze dne 27. června 2003 o převodu práv a povinností mezi převodcem A. – zájmovým sdružením se sídlem v xxx, IČ xxx, které se odvolávalo na právního předchůdce JZD ČSSP Ch., a nabyvatelem J. F. – E., xxx.

projektu KNIHA/KNIHOVA.⁴ Rekultivace ozeleněním měla být dokončena do 30. 6. 2006. Pan F. ovšem pod záminkou provádění biologické rekultivace tělesa skládky prováděl ve skutečnosti nové terénní úpravy spočívající v navážení stovek tun výkopové zeminy,⁵ což bylo s největší pravděpodobností velmi lukrativní vzhledem k tomu, že v blízkosti hlavního města panuje čilý stavební ruch a odvoz výkopové zeminy je zde finančně zajímavým podnikáním.

V roce 2005 vydal pozemkový úřad některé z pozemků dotčených skládkou restituentovi,⁶ od kterého je vzápětí odkoupila společnost A., s. r. o., zastoupená jednatelem F. A. Ten uplatnil proti rozhodnutí o nařízení biologické rekultivace řádné i mimořádné opravné prostředky. Jeho námitky spočívaly zejména v tom, že rekultivaci pozemků nebylo možno nařídit panu F., protože ten nebyl vlastníkem předmětných pozemků. Dále uváděl, že rozhodnutí nebyla řádně doručena jeho právnímu předchůdci – České republice zastoupené Pozemkovým fondem ČR.⁷ Po zamítnutí svých opravných prostředků se obrátil jednak se žalobou na správní soud (zamítnutí odvolání), jednak na veřejného ochránce práv (zamítnutí mimořádných opravných prostředků, opakované prodlužování lhůty k dokončení biologické rekultivace panu F. a neřešení pokračujícího navážení výkopové zeminy, neřešení podjatosti vedoucího stavebního úřadu v Hostivici aj.).

Ochránci se podařilo během šetření dosáhnout mimo jiné toho, že věc byla svěřena k řešení Městskému úřadu Rudná namísto Městskému úřadu Hostivice, kde vedoucí stavebního úřadu sám namítal svou podjatost ve věci, a že Krajský úřad Středočeského kraje odstranil průtahy a rozhodl o některých podáních pana A. Některá opatření k nápravě však úřady nesplnily, proto vůči nim ochránce uplatnil sankci, informoval o případu nadřízené Ministerstvo pro místní rozvoj a případ také medializoval v rámci dokumentárního seriálu České televize „Případ pro ombudsmana“.

Pan A. se v roce 2010 obrátil na ochránce s novým podnětem a stěžoval si, že Městský úřad Rudná zastavil řízení, v němž měl posoudit, zda jsou terénní úpravy prováděné i nadále na skládce panem F. přípustné, či nikoliv, a případně panu F. nařídit zastavení všech prací.⁸ Krajský úřad Středočeského kraje zamítl odvolání pana A. proti tomuto usnesení jako nepřipustné.

V průběhu nového šetření vyšlo postupně najevo, že úřady se při posouzení oprávněnosti navážení výkopové zeminy na těleso skládky Ch. odvolávají na dokument nazvaný *„Závazné podmínky pro provedení rekultivace území terénních úprav, Ch. a Ch., na pozemcích parc.č. Z kat. území A a parc.č. X kat. území Y, vyplývající z územního rozhodnutí čj. SÚ-0478/88-Na, ze dne 18. 8. 1988, a*

⁴ Rozhodnutí Městského úřadu Hostivice č.j. SÚ-0236/3/03-Ga, ze dne 4. 10. 2004, kterým byla nařízena biologická rekultivace na pozemcích p.č. X v k.ú. Y a p.č. Z v k.ú. A. Jeho znění bylo upraveno pozdějším rozhodnutím č.j. SÚ-7699/1/04-Ga, ze dne 4. 1. 2005.

⁵ Podle normy ČSN 83 80 35 „Uzavírání a rekultivace skládek“ je biologickou rekultivací v zásadě jen rekultivační agrocycklus od návozu ornice po sklizeň zelené hmoty, případně vysazování a ošetřování lesních porostů. Terénní úpravy, svahování, návozy a převozy zemin, manipulace se zúrodnitelnými zeminami – to vše je potřeba považovat za rekultivaci technickou.

⁶ Rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha-západ z 21. 3. 2005, podle něhož se stal pan Z. K. novým vlastníkem parcel p.č. B v k.ú. Y.

⁷ Existuje dokonce písemný nesouhlas Pozemkového fondu z roku 1996 s jakýmkoliv dalšími terénními úpravami jím spravovaných pozemků.

⁸ usnesení Městského úřadu Rudná č.j. 06168/08-Š/ZŘ/1, ze dne 26. 8. 2009

nařízení čj. SÚ-0236/3/03-Ga, ze dne 4. 10. 2004". Ten podle názoru úřadů tvoří přílohu rozhodnutí Městského úřadu Hostivice, kterým byla v roce 2004 nařízena biologická rekultivace „terénních úprav“, a umožňuje zvýšit úroveň terénu skládky o 4 – 5 m oproti projektu KNIHA/KNIHOVA.

Provedla jsem proto ve své zprávě o šetření ze srpna 2010 podrobnou analýzu tohoto dokumentu ve vztahu k rozhodnutí o nařízení biologické rekultivace a dospěla jsem k jednoznačnému závěru, že uvedený dokument je z právního hlediska irelevantní (nebyl vydán zákonem předvídaným procesem), a že tedy pan F. měl podle rozhodnutí z roku 2004 povinnost realizovat projekt KNIHA/KNIHOVA se zachováním v něm uvedených výškových kvót, zvýšených v souladu s vydaným rozhodnutím z roku 2004 maximálně o vrstvu ornice a podorničí (v tloušťce cca 0,5 m). Jakékoliv další zvýšení terénu, které pan F. v průběhu let provedl, je tedy jednoznačně třeba považovat za nepovolené terénní úpravy, neboť nejsou pokryty ani povolením terénních úprav z roku 1988, ani nařízením biologické rekultivace z roku 2004. Krajský úřad proto pochybil, když nezrušil usnesení Městského úřadu Rudná, který zastavil řízení ve věci zastavení všech prací na skládce Ch.

B.

Reakce na zprávu o šetření

Krajský úřad Středočeského kraje odmítl uznat pochybení, které jsem mu vytkla, a nepřijal žádné opatření k nápravě. Po vydání mé zprávy nicméně došlo ve věci ke zvratu, neboť správní soudy vyhověly žalobě pana A. a zrušily rozhodnutí, kterým krajský úřad zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hostivice o nařízení biologické rekultivace z roku 2004. V návaznosti na to pak byl krajský úřad nucen zrušit rozhodnutí, kterým byla nařízena biologická rekultivace.⁹ Změnil se také vedoucí stavebního úřadu v Hostivici, proto byl dalším řešením věci pověřen opět tento úřad, který původní rozhodnutí vydal.

Městský úřad Hostivice byl po zrušení svého rozhodnutí nečinný, a navíc se mnou odmítl v šetření komunikovat. Proto jsem se obrátila se žádostí o zásah na jeho nadřízený úřad, Krajský úřad Středočeského kraje. Ten sice přikázal v listopadu 2011 Městskému úřadu Hostivice, aby ve věci konal, avšak bez výsledku. Městský úřad Hostivice zůstal nečinný i navzdory tomu, že při státním stavebním dozoru bylo zjištěno, že na těleso skládky Ch. byl kromě výkopové zeminy navezen též asfaltový recyklát. Stejně tak se ani mně, ani krajskému úřadu nepodařilo přimět Městský úřad Hostivice, aby veřejnému ochránci práv zaslal dokumenty, které jsou nezbytné pro posouzení jeho postupu ve věci (dokumentaci aktuálního stavu rekultivace dle posledního šetření na místě skládky Ch., včetně fotodokumentace, poslední výškové zaměření tělesa terénních úprav).

Jelikož jsem neobdržela žádné vyjádření Městského úřadu Hostivice, vycházím při koncepci tohoto stanoviska z informací a materiálů, které mi zaslal pan A.. Z nich vyplývá, že v červenci 2012 zahájil Městský úřad Hostivice na základě žádosti pana F. řízení o vydání stavebního povolení na stavbu terénních úprav

⁹ Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 200146/2010/KUSK, ze dne 16. 11. 2010. V závěru tohoto rozhodnutí spekuluje krajský úřad na téma, že pokud byla povinnost uložená zrušeným rozhodnutím již splněna, stavební úřad by měl řízení o uložení biologické rekultivace zastavit, neboť odpadl jeho důvod.

„Lesopark Ch. – Ch. s rekreačním a sportovním využitím“. Ačkoliv oznámení o zahájení řízení provedl úřad veřejnou vyhláškou, pan A. tento pokus zaznamenal a na základě jeho odvolání byla žádost pana F. zamítnuta, jak mě telefonicky informoval.

V prosinci 2012 bylo pak na úřední desce Městského úřadu Hostivice vyvěšeno oznámení o provedení opakovaného řízení o nařízení nezbytných úprav na stavbě terénních úprav. V podstatě jde tedy o pokračování v řízení, které bylo původně ukončeno dnes již zrušeným rozhodnutím o nařízení biologické rekultivace z roku 2004. V oznámení zmiňuje městský úřad, že mu byla předložena nová dokumentace řešící modelaci terénních úprav podle podmínek dotčených orgánů, k níž se mohou účastníci řízení do 10 dnů vyjádřit.

Dále pan A. uvedl, že pan F. i nadále pokračuje v navázení materiálu na těleso skládky, a stavební úřad Hostivice proti tomuto počínání nijak nezasahuje, ačkoliv jde bezpochyby o nelegální stavební činnost. Také Policie ČR odmítá věc řešit.

C. Stanovisko ochránce

Řízení o nařízení nezbytných úprav terénních úprav (tzv. skládky Ch.) J. F. bylo zahájeno ještě za účinnosti starého stavebního zákona¹⁰ a starého správního řádu¹¹, a dosud nebylo pravomocně skončeno. Proto by (vzhledem k přechodným ustanovením nových právních předpisů)¹² mělo být dokončeno podle těchto, dnes již zrušených, zákonů.

V tomto bodě se rozcházím s právním názorem Krajského úřadu Středočeského kraje, který v rozhodnutí, jímž zrušil rozhodnutí Městského úřadu Hostivice o nařízení nezbytných úprav z roku 2004, uvádí, že řízení by se mělo dokončit podle nového správního řádu, a tuto svou úvahu opírá o tvrzení, že původní rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 11. 2004. V daném případě jde však, podle mého názoru, o nabytí právní moci pouze zdánlivé, neboť Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí v této věci jednoznačně konstatoval, že rozhodnutí nebylo účastníkům řízení řádně doručeno, neboť stavební úřad neodůvodnil, proč by se mělo jednat o stavbu zvlášť rozsáhlou, s velkým počtem účastníků řízení. Nejedná se tedy o standardní situaci, kdy je soudem zrušeno pravomocné rozhodnutí. Tento případ chybného doručení rozhodnutí má mnohem blíže k případům tzv. opomenutých účastníků, kdy je právní moc rozhodnutí „prolomena“.¹³

Podotýkám, že z této úvahy zřejmě vyšel i Městský úřad Hostivice, protože ve svém oznámení o provedení opakovaného řízení o nařízení nezbytných úprav se odvolává na starý stavební zákon. Proto, pokud krajský úřad hodlá svůj právní názor hájit, měl by tak v první řadě učinit formou metodického vedení Městského úřadu Hostivice. Já nicméně budu v dalším vycházet z výše zdůvodněného názoru, že

¹⁰ zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

¹¹ zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů

¹² ustanovení § 190 platného stavebního zákona a § 179 platného správního řádu

¹³ viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 25/2007, ze dne 17. 2. 2009

řízení ve věci nařízení nezbytných úprav na skládce Ch. nebylo dosud, kvůli chybnému doručování, pravomocně skončeno, tudíž se budu odvolávat na starý stavební zákon a starý správní řád. Předestřené úvahy nicméně platí přiměřeně i pro případ, že by řízení bylo nakonec dokončováno podle nyní platných právních předpisů.

Podle ustanovení § 87 odst. 1 starého stavebního zákona bylo možné nařídit provedení nezbytných úprav stavby pouze vlastníku stavby. Podle odst. 2 citovaného ustanovení to platí přiměřeně též pro terénní úpravy. Otázku vlastnictví terénních úprav je však třeba posuzovat podle občanského zákoníku, který zná pouze samostatné vlastnictví stavby.¹⁴ Terénní úpravy takové povahy, jakou má skládka Ch., budou z hlediska vlastnictví vždy součástí pozemku, na němž byly provedeny.¹⁵ Nezbytné úpravy by tudíž bylo možno v řízení nařídit pouze současným vlastníkům pozemků, na nichž se skládka Ch. nachází. Mezi ty pan F., podle mých informací, nepatří.

Z tohoto pohledu bylo tudíž správné zamítnutí žádosti pana F. o povolení terénních úprav „lesoparku“. Jednak totiž jde o terénní úpravy již provedené, které by bylo možno povolit nanejvýš dodatečně v rámci řízení o jejich odstranění, jednak by pan F. musel prokázat, že má k pozemkům, na nichž terénní úpravy realizoval, vlastnické nebo jiné právo.¹⁶

Jak vidno, vůle vlastníků pozemků pod skládkou Ch. bude v jakémkoliv řízení týkajícím se této skládky stěžejní. Starý správní řád neobsahoval výslovné ustanovení o tom, že je-li zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.¹⁷ Tuto zásadu nicméně bylo možné vyvodit ze základních pravidel správního řízení, konkrétně ze zásady hospodárnosti, podle níž „správní orgány dbají, aby řízení probíhalo hospodárně a bez zbytečného zatěžování občanů a organizací“.¹⁸ Proto by v jakémkoliv řízení týkajícím se skládky Ch. měl Městský úřad Hostivice v prvé řadě řešit otázku vlastnictví pozemků, na nichž se skládka nachází, neboť bez souhlasu vlastníků není možno vydat jakékoliv povolení k činnosti na této skládce a nikomu jinému než vlastníkům pozemků není také možno nařídit její nezbytné úpravy. Jakékoliv dokazování týkající se možnosti nařídit rekultivaci skládky Ch. panu J. F. je zbytečným zatěžováním účastníků řízení.

Vyzývá-li nyní stavební úřad účastníky řízení, aby se vyjádřili k nové dokumentaci předložené zřejmě opět panem J. F., porušuje tím podle mého názoru výslovnou dikci starého stavebního zákona. Ten uvádí, že „vyžaduje-li provedení nezbytné úpravy dokumentaci nebo jiné podklady, uloží stavební úřad vlastníku stavby nebo stavebního pozemku jejich předložení ve stanovené lhůtě a rozsahu; nesplní-li vlastník tuto povinnost, opatří stavební úřad potřebnou dokumentaci nebo

¹⁴ Přičemž stavbou se zde myslí samostatná věc ve smyslu občanského práva a judikatury obecných soudů, nikoliv významově mnohem širší pojem „stavba“ používaný ve stavebním zákoně (za stavbu ve smyslu veřejnoprávním se podle § 139b odst. 1 starého stavebního zákona považují veškerá stavební díla bez zřetele na jejich stavebně-technické provedení, účel a dobu trvání).

¹⁵ Tento fakt nelze obejít ani tím, že Městský úřad Chýně setrvale nazývá skládku Ch. ve svých písemnostech „stavbou terénních úprav“.

¹⁶ ustanovení § 58 odst. 2 starého stavebního zákona

¹⁷ dnes je tato zásada obsažena v ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu

¹⁸ ustanovení § 3 odst. 3 starého správního řádu

jiné podklady na jeho náklad“.¹⁹ Možnost nechat obstarat podklady pro nařízení nezbytných úprav jinou osobou než vlastníkem stavby (v našem případě vlastníky pozemku) zákon nepřipouští. Je tedy opět zbytečným zatěžováním účastníků řízení, požaduje-li po nich stavební úřad, aby se k nezákonně obstarané dokumentaci vyjadřovali.

Samostatný problém pokračování v řízení o nařízení nezbytných úprav představuje otázka doručování. V oznámení o provedení opakovaného řízení Městský úřad Hostivice opět neřeší okruh účastníků řízení, přesto však toto usnesení doručuje účastníkům veřejnou vyhláškou. Opakuje tedy znovu chybu, pro niž bylo jeho předchozí rozhodnutí v této věci z roku 2004 správními soudy již jednou zrušeno.

Nadto je třeba si uvědomit, že i kdyby stavební úřad přesvědčivě odůvodnil, že jde o zvláště rozsáhlou stavbu s velkým počtem účastníků řízení, je jen těžko představitelné, že by doručoval své písemnosti veřejnou vyhláškou vlastníkům pozemků pod skládkou Ch., jimž (a jediné jim) by mohla být v tomto řízení uložena povinnost její rekultivace. Opět nelze než konstatovat, že i když starý správní řád neobsahoval, na rozdíl od nyní platného správního řádu, výslovný zákaz doručovat veřejnou vyhláškou písemnosti osobám, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost,²⁰ bylo možné tuto zásadu dovodit ze základních pravidel řízení. Podle nich jsou správní orgány povinny dát občanům a organizacím vždy příležitost, aby mohli svá práva a zájmy účinně hájit.²¹

Uzavírám, že se musím pozastavit nad tím, proč usnesení o pokračování v řízení nevydal Městský úřad Hostivice již koncem roku 2010, v návaznosti na zrušení původního rozhodnutí o nařízení nezbytných úprav krajským úřadem. Je s podivem, že Krajský úřad Středočeského kraje a Městský úřad Hostivice mají zcela opačné názory na otázku, podle jakých procesních předpisů se má dané řízení dokončit, ale nijak spolu tento rozpor (který může založit novou nezákonnost vydaného rozhodnutí) neřeší. Stejně tak je zvláštní, že pokračování v řízení se má opírat o projektovou dokumentaci rekultivace předloženou osobou, u níž to zákon nepředpokládá. Očekávala bych spíše, že dané řízení bude neprodleně zastaveno a že bude zahájeno řízení o odstranění nepovolených terénních úprav provedených panem J. F., v jehož rámci je možno řešit případnou žádost o jejich dodatečné povolení (které však nebude možné udělit bez souhlasu vlastníků pozemků pod skládkou).

Připomínám také, že případná obrana pana F., že v dobré víře realizoval nezbytné úpravy nařízené mu stavebním úřadem, ostře kontrastují s mými zjištěními popsány ve zprávě o šetření ze srpna 2010. Podle ní pan F. namísto pouhé biologické rekultivace, jejíž součástí mělo být navezení vrstvy podorničí a ornice, provedl masivní navážku výkopové zeminy o mocnosti překračující 5 m, a to v rozporu s projektem KNIHA/KNIHOVA, který mu stavební úřad nařídil realizovat. Za změnu či doplnění tohoto rozhodnutí rozhodně nelze považovat dokument „Závazné podmínky pro provedení rekultivace území terénních úprav, Ch. a Ch., na pozemcích parc.č. Z kat. území A a parc.č. X kat. území Y, vyplývající z územního

¹⁹ ustanovení § 87 odst. 3 starého stavebního zákona

²⁰ dnes je toto pravidlo obsaženo v § 144 odst. 6 správního řádu

²¹ ustanovení § 3 odst. 2 správního řádu

rozhodnutí čj. SÚ-0478/88-Na, ze dne 18. 8. 1988, a nařízení čj. SÚ-0236/3/03-Ga, ze dne 4. 10. 2004“, jak jsem podrobně vyložila ve své zprávě o šetření.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o nařízení nezbytných úprav skládky Ch. z roku 2004 bylo zrušeno, je jakékoliv navážení materiálu na těleso skládky Ch. nepřípustné. Přesto pan F. podle mých informací v navážení pokračuje, a dokonce navezl na skládku nejen výkopovou zeminu, ale též asfaltový recyklát. Městský úřad Hostivice jako příslušný stavební úřad by proti němu měl zasáhnout. Místo toho však tento úřad zůstává dlouhodobě nečinný, a to dokonce i navzdory opatření proti nečinnosti – příkazu konat vydanému Krajským úřadem Středočeského kraje již v listopadu 2011.

Postoj Městského úřadu Hostivice v této věci vnímám jako bezprecedentní příklad pohrdání právem, nadřízeným orgánem i institucí veřejného ochránce práv.

D. Opatření k nápravě

Na základě výše uvedeného navrhuji podle ustanovení § 19 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, následující opatření k nápravě Krajskému úřadu Středočeského kraje:

- 1) Krajský úřad provede dozor nad výkonem přenesené působnosti u Městského úřadu Hostivice ve věci řízení týkajících se skládky Ch. Při té příležitosti se zaměří zejména na otázku, podle jakých procesních předpisů má stavební úřad postupovat při dokončení řízení o nařízení nezbytných úprav, na vymezení okruhu účastníků řízení a z toho plynoucí formu doručování písemností a dále na určení osob, jimž mohou být nezbytné úpravy nařízeny, a z toho plynoucí otázku, kdo má předložit projektovou dokumentaci pro nezbytné úpravy.
- 2) Krajský úřad při provádění dozoru získá od stavebního úřadu veškeré dokumenty popisující současný stav terénních úprav na tělese skládky Ch. a předá je ochránci.
- 3) Krajský úřad přiměje Městský úřad Hostivice, aby provedl nařízené opatření proti nečinnosti.

Městskému úřadu Hostivice navrhuji podle téhož ustanovení následující opatření k nápravě:

- 1) Městský úřad informuje ochránce, jakým způsobem odstranil pochybení popsaná v části C. této zprávy, zejména že vyzval účastníky v pokračování řízení o nařízení nezbytných úprav skládky Ch., že na základě toho upravil způsob doručování písemností a že posoudil, zda lze nezbytné úpravy nařídit na základě projektové dokumentace, která nebyla předložena vlastníky předmětných terénních úprav, jimiž jsou vlastníci pozemků pod skládkou.
- 2) Městský úřad dokončí výše uvedené řízení v co nejkratší době a nevydá-li nové rozhodnutí nařizující nezbytné úpravy vlastníkům pozemků pod skládkou, zahájí

okamžitě řízení o odstranění nepovolených terénních úprav na skládce Ch., provedených panem J. F.

- 3) Městský úřad zasáhne proti dalšímu navážení materiálu či jakýmkoliv stavebním pracím na tělese skládky Ch., neboť ty nejsou v současné době pokryty žádným pravomocným rozhodnutím a nelze je hodnotit jinak než jako nepovolenou stavební činnost, za niž musí stavební úřad uložit odpovídající sankci.
- 4) Městský úřad přijme personální opatření vůči zaměstnancům, kteří odpovídají za nečinnost a průtahy ve věci skládky Ch. a za nedostatečnou komunikaci s veřejným ochráncem práv i s krajským úřadem v průběhu mého šetření, a informuje o zvolených opatřeních ochránce.

RNDr. Jitka Seitlová
zástupkyně veřejného ochránce práv